

การศึกษาเปรียบเทียบระบบเสียงภาษาจีนและเหมยเสี้ยนในกรุงเทพมหานครกับภาษาจีนและเหมยเสี้ยนในประเทศจีน โดย ฮาชิโมโตะ (A PHONOLOGICAL STUDY OF THE MEIXIAN HAKKA DIALECT IN BANGKOK, THAILAND, IN COMPARISON WITH HASHIMOTO'S STUDY OF THE MEIXIAN HAKKA DIALECT IN CHINA).

วันดี แสงธรรมชัย 4237789 LCLG/M

ศศ.ม. (ภาษาศาสตร์)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: พิศมัย อยู่โพธิ์ Ph.D., ปราณี โชคขจิตสัมพันธ์ Ph.D.

บทคัดย่อ

ภาษาจีนและถือเป็นภาษาจีนภาษาหนึ่ง ซึ่งในปัจจุบันยังใช้พูดกันในกลุ่มชาวจีนและ โดยในประเทศจีนมีพูดกันมากทางภาคใต้และภาคตะวันออกเฉียงใต้ เช่นที่มณฑลกวางตุ้ง กวางสี และเสฉวน ส่วนนอกประเทศจีนมีพูดกันมากที่ ไทย สิงคโปร์ มาเลเซีย และอินโดนีเซีย

ภาษาจีนและเหมยเสี้ยนในมณฑลกวางตุ้ง ถือกันว่าเป็นภาษาจีนและมาตรฐานของชาวจีนและ ในการศึกษารั้ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะศึกษาภาษาจีนและเหมยเสี้ยนในประเทศไทยและทำการเปรียบเทียบกับภาษาจีนและเหมยเสี้ยนในประเทศจีน ซึ่ง Hashimoto ได้ทำการศึกษาไว้แล้ว

ผลการศึกษาระบบเสียงภาษาจีนและเหมยเสี้ยนในกรุงเทพฯพบว่า มีหน่วยเสียงพยัญชนะ 18 หน่วยเสียง คือ /p, ph, t, th, c, ch, k, kh, ʔ, f, s, h, m, n, ŋ, l, w, j/ มีหน่วยเสียงพยัญชนะควบ 2 หน่วยคือ /kw, khw/ พยัญชนะทุกหน่วยเสียงปรากฏในตำแหน่งต้นพยางค์ หน่วยเสียงพยัญชนะท้ายมี 6 หน่วยเสียง คือ /p, t, k, m, n, ŋ/ หน่วยเสียงสระเดี่ยวมี 6 หน่วยเสียง คือ /i, e, a, o, u, i/ สระประสมสองส่วนมี 8 หน่วยคือ /ia, ai, ui, iu, au, oi, io, eu/ สระประสมสามส่วนมี 1 หน่วยคือ /iau/ เสียงวรรณยุกต์มี 4 หน่วยเสียงคือ /1/ วรรณยุกต์กลางระดับ /2/ วรรณยุกต์ต่ำระดับ /3/ วรรณยุกต์สูงตก /4/ วรรณยุกต์สูงระดับ โครงสร้างพยางค์ประกอบด้วย 2 แบบคือ 1. โครงสร้างพยางค์เปิด 2. โครงสร้างพยางค์ปิด โครงสร้างพยางค์เปิดได้แก่ C (C) V (V) (V) T โครงสร้างพยางค์ปิดได้แก่ C (C) V (V) C T

ผลการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างภาษาจีนและเหมยเสี้ยนในไทยกับในจีนพบว่า หน่วยเสียงพยัญชนะในไทยมี 18 หน่วยเสียงแต่ในจีนมี 15 หน่วยเสียง หน่วยเสียงพยัญชนะควบมีเพียงในไทย แต่ในจีนไม่มี หน่วยเสียงพยัญชนะท้ายในไทยมี 6 หน่วยเสียง มีทั้งเสียงหยุด/p, t, k/ และเสียงนาสิก /m, n, ŋ/ แต่ในจีนมีเพียงเสียงนาสิก /m, n, ŋ/ เท่านั้น สระเดี่ยวในไทยมี /i/ แต่ในจีนไม่มี ความแตกต่างระหว่างสระประสมสองส่วนของภาษาจีนและเหมยเสี้ยนในไทยมี /ui/ แต่ในจีนมี /ie/ สระประสมสามส่วนมีเหมือนกันคือ /iau/ วรรณยุกต์ในไทยมี 4 หน่วยเสียง แต่ในจีนมี 6 หน่วยเสียง ส่วนโครงสร้างพยางค์แบ่งเป็นสองแบบเหมือนกันคือ พยางค์เปิดและพยางค์ปิด ต่างกันในเรื่องโครงสร้างพยางค์คือ โครงสร้างพยางค์เปิดในไทย: C (C) V (V) (V) T โครงสร้างพยางค์ปิดในไทย: C (C) V (V) C T ส่วนโครงสร้างพยางค์เปิดในจีน: (C) V (V) (V) T โครงสร้างพยางค์ปิดในจีน: (C) (V) (V) N T

154 หน้า. ISBN 974-04-3061-9